

*кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри
граматики англійської мови
Одеського національного
університету імені І.І. Мечникова*

ДЕСКРИПТИВНО-КОГНІТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ МОДИФІКАЦІЇ

У зв'язку зі зростанням ролі синтаксичних структур, зокрема структури модифікації, та переосмисленням учення про синтаксичні структури з погляду когнітивного та комунікативного напрямів у лінгвістиці особливо актуальним є якісно-кількісний опис цієї структури.

Вивчення наукового фонду дозволяє стверджувати, що проблема дескриптивно-когнітивного висвітлення структури модифікації розглядалася з таких позицій: мовний і логічний аспекти синтаксичних структур (А. Корсаков, О. Жаборюк), синтаксичний зв'язок між членами речення (В. Бурлакова, В. Жигadlo, Л. Іофик). Метою статті є розкрити дистрибутивні характеристики структури модифікації та висвітлити їх з погляду когнітивного напрямку.

У сучасній лінгвістиці вчені розмежують синтаксис словосполучень, який установлює синтаксичні властивості окремих слів як частин мови, тобто правила їхньої сполучуваності з іншими словами, і синтаксис речень, спрямований на дослідження типів, ознак речень, зв'язків слів і сполук у складі речення й висловлення [1, с. 544]. Більше того, синтаксис речення протиставляється синтаксису словосполучень як такому, що позбавлений комунікативної функції. Таким чином, синтаксис словосполучень і синтаксис речення – це два абсолютно різні за призначенням і дією механізми мови. Неможливість ні звести ці два аспекти до одного, ні усунути з опису мови один із них призвела до виділення двох самостійних розділів – учення про сполучувальні властивості слова й учення про речення. При цьому представники різних граматичних напрямів надають цим розділам нерівноцінного значення. Прибічники загальної (логічної) граматики розглядають синтаксис як учення про речення, а прибічники формальної й структурної граматики надають перевагу словосполученню [2, с. 104–105].

Традиційно одиницями синтаксису вважаються як речення, так і висловлення. Остання одиниця належить до синтаксису словосполучень. У цьому розділі граматики словосполучення визначається як поєднання двох слів на підставі певного семантичного та граматичного зв'язку [1, с. 544]. Що ж до речення, то воно є одиницею синтаксису речень. Визначень речень існує безліч. Учені налічують близько 500 визначень. Найбільш сучасним підходом до визначення речення є визначення речення як структурно-семантичної інваріантної одиниці мовної системи, яка характеризується змістовною, комунікативною й інтонаційною завершеністю [1, с. 544]. На мовленнєвому рівні реченню зазвичай протиставляється висловлення, яке є мовленнєвим варіантом речення, його реалізацією в конкретному мовленнєвому акті [1, с. 544].

Г. Золотова пропонує нову синтаксичну одиницю – синтаксеми. На відміну від вищезгаданих учених, які досить чітко розмежують словосполучення та речення між собою, синтаксема має слугувати єдиною ланкою між реченням і словосполученням. Синтаксема є мінімальним носієм елементарного змісту, конструктивним компонентом речення й має відповідний набір синтаксичних функцій як конструктивних ролей у побудові певних комунікативних одиниць [2, с. 105].

У структуралістському мовознавстві аналогом словосполучення є синтаксична конструкція, яка визначається як поєднання двох компонентів на базі певного синтаксичного відношення [3, с. 255]. Однак і в цьому підході немає єдності. Окрім вищенаведеного визначення, синтаксична конструкція визначається як поєднання не лише двох компонентів; під синтаксичною конструкцією деякі вчені розуміють словосполучення, а подекуди й речення [2, с. 105].

Уперше учення про синтаксичні структури було розроблене американським структуралістом У. Френсісом, який виділяє 4 основні синтаксичні структури, а саме: предикативна структура, структура комплементатії, структура модифікації та структура координації.

Синтаксичні структури були предметом розгляду Одеської граматичної школи, зокрема А. Корсакова, який зробив спробу розкрити семантику синтаксичних структур. Так, структура предикації, на думку цього вченого, є мовною відповіддю конкретному елементарному процесу об'єктивної дійсності. Значним кроком уперед є те, що структуру комплементатії він трактує не лише як суто формальний завершувач дієслівної форми, а передусім як завершувач семантики дієслова, його смислу. Це дало змогу вирішити одну з найактуальніших проблем синтаксису сьогодення – проблему меж присудка. Згідно з ученням А. Корсакова, межі присудка визначаються семантико-синтаксичними межами компонента. Досягненням А. Корсакова є також виділення ним чотирьох типів компонента структури комплементатії: об'єктний, суб'єктний, дієслівний і адвербіальний.

А. Корсаков досить переконливо побудував єдиальну ланку між синтаксичною структурою та реченням, члени якого є не чим іншим, як компонентами синтаксичних структур предикації, комплементатії та модифікації.

Учення про синтаксичні структури було продовжено в теорії логіко-граматичної динаміки, запропонованій О. Жаборюк. Не погоджуючись із прямою проекцією мови на об'єктивну дійсність, яка визначала трактування синтаксичних структур А. Корсакова, О. Жаборюк вважає синтаксичні структури мовними аналогами мислен-

невих операцій, які здійснює мозок людини в процесі осмислення дійсності. Квінтесенцією синтаксису, її основною одиницею, яка водночас є також основною одиницею мислення, О. Жаборюк вважає структуру предикації [4, с. 71]. Що ж до структури комплементів, то ця структура є вбудованою в структуру предикації, а точніше – у присудок останньої. Інші структури – структура модифікації та структура координації – слугують для розширення конкретної думки, перетворення її з елементарної на розширену.

Особливістю цієї теорії є те, що, з одного боку, синтаксичні структури в ній органічно переплітаються з мисленням, а з іншого – з реченням. Структура предикації (разом зі структурою комплементів) є когнітивно-комунікативним ядром речення, носієм конкретної елементарної думки. Структури модифікації та координації слугують засобами уточнення думки, розширення її змісту, прилаштування її до потреб певної комунікативної ситуації.

Когнітивний аспект структури модифікації полягає в тому, що вона є втіленням усього попереднього когнітивного досвіду людства, свого роду «квантом» цього досвіду. Що ж до комунікативного аспекту, то він полягає в тому, що ці структури, а разом із ними й речення, основою якого вони є, слугують засобом обміну інформацією, засобом накопичення інформації та передачі її наступним поколінням [4].

Що стосується безпосередньо синтаксичних зв'язків, то вони є дискусійними в сучасному мовознавстві. Це проблема зв'язку слів і частин складного речення, який служить для вираження взаємозалежності елементів словосполучення, членів речення й частин складного речення [3, с. 256].

Традиційно розмежовують два типи синтаксичного зв'язку частин складного речення: сурядний і підрядний. Сурядний зв'язок визначається як зв'язок, який установлює синтаксичну однорідність компонентів і, на відміну від підрядного зв'язку, встановлює ієрархію синтаксичних рівнів [5, с. 10]. Його формальним показником є сурядні сполучники, однак за умови їхньої відсутності встановлення сурядного зв'язку ґрунтується на семантичних відношеннях рівноправності одиниць. Головними різновидами сурядного зв'язку є єднальний, приєднувальний, протиставний, зіставний, градаційний, розділовий, пояснювальний. Сурядність приєднувального й пояснювального зв'язків між словами чи предикативними одиницями визнається не всіма синтаксистами (деякі говорять про їхню синкретичну природу) [1, с. 547].

Підрядний зв'язок репрезентує залежність однієї мовної одиниці від іншої. За семантико-синтаксичними відношеннями він диференціюється на об'єктний, означальний, обставинний. Він може бути прислівним і детермінантним. Перший характеризується підпорядкуванням залежного складника підрядності (слова, сполучення чи предикативної одиниці) опорному слову. Другий підпорядковує залежний компонент (детермінант у простому реченні чи підрядну предикативну одиницю) головним членам предикативної одиниці. За передбачуваністю підрядний зв'язок може бути передбачуваним і непередбачуваним. Перший властивий прислівному зв'язку, який на підставі опорного слова відкриває валентність для іншого слова, сполуки чи предикативної одиниці. Другий реалізується в детермінантному зв'язку, коли залежний компонент не є зумовлений головним компонентом [1, с. 547–548].

Що стосується синтаксичного зв'язку між членами речення, то це питання залишається дискусійним у сучасному мовознавстві. Так, А. Смирницький у книзі «Синтаксис англійської мови» виділяє 4 типи синтаксичного зв'язку: предикативний – зв'язок між головними членами речення, атрибутивний – зв'язок словосполучення, комплетивний – зв'язок додатку й обставини, копулятивний – зв'язок між однорідними членами речення [6].

Проблема синтаксичного зв'язку між членами речення ускладнюється ще й тим, що деякі мовознавці збільшують кількість цих зв'язків. Так, наприклад, Л. Юфік, крім вищезгаданих типів синтаксичних зв'язків, виділяє ще один тип внутрішнього зв'язку – співвідносний. Цей тип зв'язку визначається як зв'язок, який включає ввідні компоненти, має характер супровідності в усьому реченні в цілому чи його окремих членах [5, с. 10].

Щодо засобів передачі синтаксичних зв'язків, то в лінгвістиці немає єдиного погляду на це питання. У більшості лінгвістичних праць визначаються три основні засоби: узгодження, керування та прилягання [6; 7].

Узгодження трактується звичайно як таке поєднання слів, за якого одне зі слів, яке поєднується, точно відтворює форму іншого слова [6, с. 75]. В англійській мові спостерігаються такі випадки узгодження: між означенням і означуваним, між підметом і присудком, між формами дієслова в головному та підрядному реченнях [6, с. 77–81].

Керування є типом підрядного синтаксичного зв'язку в словосполученні й реченні, коли головне слово з огляду на власне граматичне значення вимагає від залежного певної граматичної форми, яка не змінюється при словозміні головного. Форма залежного слова зумовлена лексичним і граматичним значенням головного, його частиномовним статусом і словотворчою структурою. Здатність керування в індоєвропейських мовах належить переважно дієслову й іменнику [1, с. 548]. В англійській мові (у зв'язку з руйнуванням відмінкової системи) керування спостерігається лише між дієсловом і додатком, який виражається об'єктним відмінком особового займенника [7, с. 165].

Прилягання передбачає зв'язок за змістом за умови відсутності підпорядкованості граматичних ознак головного й залежного слів. У граматиках багатьох мов воно розглядається як принцип синтаксування аналітичних мов. Зв'язок прилягання переважно слабкий, оскільки залежне слово є факультативним компонентом, окрім випадків його інформативної обов'язковості в поєднанні зі зв'язками. Відокремлюється відмінкове прилягання як синкретичне явище між слабким керуванням і зв'язком за змістом (здебільшого означальні й обставинні відмінкові зв'язки) [1, с. 548].

Проблема засобів передачі синтаксичних зв'язків ускладнюється ще й тим, що деякі мовознавці збільшують їх кількість, відносячи до них, крім вищезазначених, також прийменниковий зв'язок, що може служити для передачі синтаксичних відношень постпозитивних означень, і замикання (рамочна конструкція) [5, с. 237–238].

Дослідження структури модифікації з метою дескриптивно-когнітивного висвітлення передбачає послідовний системний аналіз форми цієї синтаксичної структури методом дистрибутивного аналізу. Цей етап аналізу полягає в установленні основних дистрибутивних моделей модифікативної структури. Результати аналізу практичного матеріалу представлені в таблиці I.

Таблиця I

Основні моделі структури модифікації

№ моделі	Основні моделі	Кількість	
		Абсолютна	Відносна, %
I	Складна	253	50,6
II	Проста	247	49,4
Σ	500	100	

Таблиця ілюструється прикладами. У цій і всіх наступних таблицях номер прикладу відповідає графі в таблиці.

- I. 1. “Langdon sat up in his empty bed and tried to clear his mind” [8, с. 5].
2. “The boy’s current hospital accepted “Septimus” as a middle name but made no use of it” [9, с. 17].
3. “The air had the sweet timber smell of boatyards mingled with petrol and the odour of the river” [10, с. 7].
4. “There was a smell of frying bacon from the kitchen, but it did not cheer me” [11, с. 10].
5. “I hated the ingratiating sound of my voice, but it was too late to call it back” [12, с. 2].

- II. 1. “Too exhausted to be annoyed, Langdon forced a tired chuckle” [8, с. 6]/

2. “They wore swim vests over their dingy, tattered clothes” [9, с. 3].

3. “I heard her put a tray on the end of the bed” [13, с. 25].

4. “Timmy would give actual voice to” [14, с. 9].

5. “The cavern of the theatre seems to resonate behind the glare of the footlights, but this is no resonance of a fine bass voice – it is rather electronics on the march” [15, с. 2067].

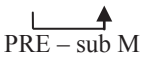
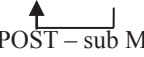
З таблиці I можемо зробити висновок, що найчастотнішою моделлю є модель I структури модифікації (близько 51%). Проста структурна модель (бл. 49%) дещо поступається складній за частотністю вживання.

Розпочнемо дистрибутивний аналіз із моделі II. Ця модель є структурно простою й має бути вихідною в процесі проведення аналізу.

Дослідимо цю структуру з погляду лінійної позиції модифікатора, яку він займає. Згідно з результатами аналізу, представленими в таблиці II, ця модель підрозділяється на дві підмоделі: препозитивна (PRE – sub M) і постпозитивна (POST – sub M).

Таблиця II

Структурні підмоделі моделі II

№ Підмоделі	Тип за місцем модифікатора	Кількість	
		Абсолютна	Відносна, %
1	препозитивна підмодель M+HW PRE – sub M	201	81,4
2	постпозитивна підмодель HW+M POST – sub M	46	18,6
	Σ	247	100

Де M – модифікатор,

HW – головне слово.

- 1.1. “A varsity diver in prep school and college, Langdon still had the body of a swimmer, a toned, six-foot physique that he vigilantly maintained with fifty laps a day in the university pool” [8, с. 6].

- 1.2. “Reluctantly, he put on his robe and went downstairs” [8, с. 5].

- 1.3. “The music changed to “Harvest Moon” [10, с. 8].

- 1.4. “I need not ask, my father had not come home” [11, с. 11].

- 1.5. “I’d rather look after a brain-damaged child than a dog,” said Meg” [14, с. 8].

- 2.1. “Instantly, a wave of nausea hit him” [8, с. 6].

2.2. “Timmy had given her a version of perfectibility” [14, с. 8].

2.3. “Phuong lit the gas stove and began to boil the water for tea” [13, с. 24].

2.4. “I shut my eyes and she was again the same as she used to be: she was the hiss of the stream, the link of a cup; she was a certain hour of the night and the promise of rest” [13, с. 24].

2.5. “She used to lie awake at night waiting for him to come home, waiting to hear him raise the window while he emptied the peach – tin contents on to the flag outside” [11, с. 12].

Як бачимо з таблиці, домінуючою підмоделлю моделі II структури модифікації є підмодель із модифікатором у препозиції до головного слова – PRE – sub M (біля 81%). Підмодель із модифікатором у постпозиції до головного слова (POST – sub M) значно поступається їй за частотністю вживання (більш ніж у 4 рази). Ця модель складає близько 19%.

Наступним кроком нашого аналізу було детальне дослідження кожної зі структурних підмоделей простої структури модифікації (M2) з погляду морфологічного наповнення модифікатора. Щодо головного слова, то морфологічний аналіз його не потрібен, оскільки нами відбиралися випадки структури модифікації, головним словом у яких є іменник.

Результати аналізу наведені в таблиці.

Таблиця III

Варіанти підмоделі 1 M II

№ варіанта	Варіанти	Кількість	
		Абсолютна	Відносна, %
I	Adj + N	80	39,8
II	Pron + N	57	28,4
III	N + N	39	19,4
IV	Part I, II + N	18	8,9
V	Num + N	7	3,5
Σ		210	100

Де N – іменник у називному відмінку;

Adj – прикметник;

Pron – займенник;

Part I, II – дієприкметник I, II;

Num – числівник;

Приклади:

I. 1. “The fresh air illuminated the bourbon, gave it a celebrative edge; words entered his brain with the agreeable authority of fresh minted coins” [15, с. 2064].

I. 2. “A cold winter or two, with Timmy away, and she’d move down to the Base, for the company and the coffee and the moral support” [14, с. 8].

I. 3. “They were using white paint: no frills, just a bleak beauty, a background” [14, с. 7].

I. 4. “The end of the introduction belonged in a burlesque house – he worked his own worst veins, like a man on the edge of bankruptcy trying to collect hopeless debts” [15, с. 2064].

I. 5. “The big man left the office without noticing that he hadn’t locked it and went straight across the darkened yard to where his launch lay at the quay” [10, с. 7].

II. 1. “The pleasure of speaking in public was the sensitivity it offered: with every phrase one was better or worse, close or less close to the existential promise of truth” [15, с. 2064].

II. 2. “I saw that she was doing her hair differently, allowing it to fall back and straight over her shoulders” [13, с. 24].

II. 3. “My toes curled up instinctively” [11, с. 10].

II. 4. “Reluctantly, he put on his robe and went downstairs” [8, с. 5].

II. 5. “Meg and Timmy prayed that it would not rain until the roof was watertight, and God answered their prayers and sent a long hot dry summer, heather scented” [14, с. 8].

III. 1. “On leaving, he had appropriated a coffee mug and filled it with bourbon” [15, с. 2064].

III. 2. “The April moon filtered through the bay windows and played on the oriental carpets” [8, с. 5].

III. 3. “The traffic lights showed on the bridge, a double-decked bus rocked slowly over it” [10, с. 8].

III. 4. “But the men ignored it as they were ignoring many small occurrences – the casing, the fountain, some fantasies of wreckage – that would have gathered a crowd in peace time” [16, с. 10].

III. 5. “I owned slippers but Mama made me save them for when I was visiting my aunts and cousins; and we had rugs but they were rolled up and kept in drawers until visitors came in the summer time from Dublin” [11, с. 10].

IV. 1. “Reuben, or Reuben’s successor, had not been seduced by recorded music” [10, с. 8].

IV. 2. “Despite intermittent rain, gusting winds and reduced visibility, the chop was moderate and the pilot maintained a steady speed of fifteen knots almost from the time he got under way” [9, с. 1].

IV. 3. “That, oddly enough, was the least of the dangers of their job and one almost to be discounted among the falling buildings, trapping cellars, the secondary explosions of gas and fuel, the poisonous stinks from a dozen sources” [16, с. 10].

IV. 4. “To prove it, I said sp loud to the Blessed Virgin who was looking at me icily from a gilt frame” [11, c. 11].

IV. 5. “Democracy was another subject of his, and he had pronounced aggravating views on what the United States was doing for the world” [13, c. 24].

V. 1. “He expected an uneventful run followed by a night of drinking in a dockside bar; even now in the wet season, the main sea lane was short and direct, taking just less than four hours to the coast to Sembawang Wharf, on the north side of island” [9, c. 1].

V. 2. “It would be possible with no violation of truth to begin by saying that the first speaker looked very much like Nelson Algren, because the first speaker was Paul Goodman, and both Nelson Algren and Paul Goodman looked like old cons” [15, c. 2064].

V. 3. “There were twelve men in the pirate gang, its leader an Iban tribesman of huge proportions, the rest of the southern islands, their number divided evenly between the fast-moving inflatables” [9, c. 2].

V. 4. “For one thing he never washed himself, except to splash rainwater on his face when he stood in over the barrel in the evenings” [11, c. 12].

V. 5. “He found the brick surround of a window on the fourth storey had fitted round him neatly” [16, c. 1].

Як бачимо з таблиці III, найчастіше модифікатор у препозиції до головного слова виражається прикметником – близько 40% усіх проаналізованих випадків. Друге місце за частотністю вживання посідає займенник. Він уживається майже в 30% випадків. Третє місце належить іменникові (близько 15%). На ці три частини мови припадає майже 85% усіх випадків уживання цієї підмоделі. Якщо ж до цього додати ще іменник у родовому відмінку (близько 5% випадків), то на зазначені вище частини мови в сумі припадатиме 90% випадків. У препозиції відзначено також уживання таких частин мови, як діеприкметник теперішнього та минулого часу (близько 9%) та числівник (3,5%).

У ході аналізу практичного матеріалу було також досліджено лексичне наповнення модифікатора. Лексичні одиниці впорядковані за частотністю вживання.

Список частотності препозитивних модифікаторів підмоделі 1 М II

№	Модифікатори	Кількість
1	his	19
2	my	16
3	their	9
4	her	5
5	its	5
6	Langdon's	3
7	new	3
8	bay	2
9	big	2
10	every	2

Перші десять найбільш частотних лексичних одиниць ілюструються прикладами. Номер прикладу відповідає рангу частотності.

1. “Chien felt no real pain, only something that shook through his nerves like raw voltage” [9, c. 3].

2. “So you're Tamara Hayle,” said the tall, gaunt man who walked into my office without knocking” [12, c. 1].

3. “That is just the way dogs look at their masters” [14, c. 7].

4. “It was Meg who dropped her eyes” [14, c. 7].

5. “The iron hook clamped onto its gunwale with a solid thump” [9, c. 2].

6. “A knowing groan escaped Langdon's lips” [8, c. 5].

7. “As they picked their way past the new crater they saw him plain” [16, c. 14].

8. “April moon filtered through the bay windows and played on the oriental carpets” [8, c. 5].

9. “The big man left the office without noticing that he hadn't locked it and went straight across the darkened yard to where his launch lay at the quay” [10, c. 7].

10. “I got out of bed six or seven times every night as an act of penance” [11, c. 11].

Нами було зафіксовано всього 142 лексичні одиниці. Найчастотнішими є присвійні займенники. Займенник his зафіксований 19 раз, my – 16 раз, their – 9 раз. Усі інші лексичні одиниці, виражені прикметником або іменником, трапляються по 1–2 рази.

Семантичний аналіз іменників, що вживаються у функції модифікатора в препозиції до головного слова, дозволяє нам виділити серед лексичних одиниць такі семи:

часова характеристика: “I owned slippers but Mama made me save them for when I was visiting my aunts and cousins; and we had rugs but they were rolled up and kept in drawers until visitors came in the summer time from Dublin” [1, c. 5];

місцезаповнення: “You're a professor of religious iconology at Harvard University” [8, c. 5];

призначення: “On leaving, he had appropriated a coffee mug and filled it with bourbon” [15, c. 2064];

джерело: “People moved along the bank, over the bridge, crowded under the fairground lights” [10, c. 8].

Прекозитивний модифікатор простої структури модифікації найчастіше виражається такими частинами мови, як прикметник (близько 40%), займенник (близько 28%) та іменник (близько 14%). Інші частини мови, дієприкметник і числівник, уживаються значно рідше (близько 12%).

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі полягають у дослідженні простої структури модифікації з модифікатором у постпозиції до головного слова та складної структури модифікації.

Література:

1. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: Термінологічна енциклопедія / О. Селіванова. – Полтава : Довкілля – К., 2006. – 715 с.
2. Кочерган М. Загальне мовознавство : [підручник] / М. Кочерган. – К. : Академія, 1999. – 288 с.
3. Ганич Д. Словник лінгвістичних термінів / Д. Ганич. – К. : Вища школа, 1985. – 360 с.
4. Жаборюк О. Про мовний і логічний аспекти предикації / О. Жаборюк // Мовознавство. – 2000. – № 1. – С. 69–74.
5. Иофик Л. Структурный синтаксис английского языка / Л. Иофик. – Л. : Изд-во Ленинградского университета, 1972. – 171 с.
6. Смирницкий А. Синтаксис английского языка / А. Смирницкий. – М. : Изд-во литературы на иностранных языках, 1957. – 286 с.
7. Барабаш Т. Грамматика английского языка / Т. Барабаш. – М. : Юнвес-Лист, 2001. – 255 с.
8. Brown D. Angels and Demons / D. Brown. – N.-Y. : Pocket Books, 2004. – 388 p.
9. Clancy T. Power Plays / T. Clancy. – Australia : Penguin Books Ltd, 1998. – 353 p.
10. Hunter A. Gently Floating / A. Hunter. – London : Pan Books Ltd, 1963. – 192 p.
11. O'Brien E. The Country Girls / E. O'Brien. – М. : Высшая школа, 1982. – 175 с.
12. Wesley W. Devil's Gonna Get Him / W. Wesley. – London : Headline, 1996. – 246 p.
13. Greene G. The Quiet American / G. Greene. – М. : Foreign Languages Publishing House, 1963. – 227 p.
14. Weldon F. Polaris / F. Weldon. – London : Sceptre Books, 1994. – 224 p.
15. Mailer N. The Armies of the Night / N. Mailer // The Norton Anthology of American Literature. – Vol. 4. – N.-Y. : Norton and Company, 1994. – P. 1985–2080.
16. Golding W. Darkness Visible / W. Golding. – London & Boston : Faber and Faber, 1981. – 265 p.

Анотація

О. ХРОМЧЕНКО. ДЕСКРИПТИВНО-КОГНІТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ МОДИФІКАЦІЇ

У статті розкриваються дистрибутивні характеристики структури модифікації, що висвітлюються з погляду когнітивістики. Структура модифікації є засобом уточнення думки, розширенням її змісту, прилаштуванням її до потреб певної комунікативної ситуації. Когнітивний аспект окресленої структури полягає в тому, що вона є втіленням усього попереднього когнітивного досвіду людства. Що ж до комунікативного аспекту, то він полягає в тому, що ця структура слугує засобом обміну інформацією, засобом її накопичення та передачі наступним поколінням.

Ключові слова: структура модифікації, синтаксичний зв'язок, модифікатор, модель.

Анотация

Е. ХРОМЧЕНКО. ДЕСКРИПТИВНО-КОГНИТИВНЫЕ ОСОБЕННОСТИ СТРУКТУРЫ МОДИФИКАЦИИ

В статье раскрываются дистрибутивные характеристики структуры модификации, которые освещаются в аспекте когнитивистики. Структура модификации выступает средством уточнения мысли, расширением ее содержания. Когнитивный аспект обозначенной структуры заключается в том, что она является воплощением всего предыдущего когнитивного опыта человечества. Коммуникативный аспект заключается в том, что эта структура служит средством обмена информацией, средством ее накопления и передачи следующим поколениям.

Ключевые слова: структура модификации, синтаксическая связь, модификатор, модель.

Summary

O. KHROMCHENKO. DESCRIPTIVE-COGNITIVE PECULIARITIES OF THE STRUCTURE OF MODIFICATION

The article reveals the systematic description of the structural and cognitive peculiarities of the structure of modification. The structure of modification acts as a means of refining the thought, expanding its content – its adaptation to the needs of a particular communicative situation. The cognitive aspect of the outlined structure is that it is the embodiment of all the previous cognitive experience of mankind. As for the communicative aspect, it consists in the fact that this structure, serves as a means of information exchange, a means of its accumulation and transfer to the next generations.

Key words: structure of modification, syntactic connection, modifier, model.